

[Udenrigsministeren]

at deltage, det er to hensyn, der på ingen måde udelukker hinanden.

Jeg skal derfor opfordre til fornyet overvejelse vedrørende dette ene punkt og så i øvrigt gentage min tak for den positive modtagelse af de andre punkter, der er blevet rejst.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond og af lov om internationalt udviklingssamarbejde.

(Fremsat 30/1 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kelm-Hansen (S):

Lovforslaget har allerede været fyldigt omtalt i den debat, vi netop har haft, og når det er blevet fremsat, skyldes det først og fremmest, at forskellene mellem § 7-kreditgarantiordningen og den almindelige eksportkreditordning efterhånden er blevet meget beskedne. Derfor har det også været vanskeligt at se en begrundelse for at opretholde en opdeling i to forskellige love.

Behandlingen af ansøgninger om § 7-garantier i udenrigsministeriet indskrænker sig til afgivelse af en udtalelse om, hvorvidt importlandet hører til kredsen af udviklingslande, hvortil der kan ydes sådanne garantier, og hvorvidt en leverance af den pågældende art kunne skønnes at være af betydning for landets økonomiske og tekniske udvikling. Herefter er det så industriministeriet, som skal tage stilling til selve garantiydelsen ud fra en vurdering af importlandets kreditværdighed. U-landsstyrelsen har således heller ikke været inddraget i behandlingen af disse sager.

I 1980 foreslog det bistandspolitiske udvalg derfor også, at ordningen blev flyttet, og det samme har Nyboe Andersen-udvalget nu gjort. Socialdemokratiet kan tilslutte sig overflytningen, netop fordi der ikke er tale om, at ordningen afskaffes. Vi er enige med Nyboe Andersen-udvalget i, at udviklingslan-

dene fortsat skal have adgang til import af udviklingsrelevante leverancer fra danske virksomheder, som til gengæld af hensyn til dansk erhvervslivs konkurrenceevne skal have adgang til eksportkredit på lidt lempeligere vilkår, når det gælder udviklingslande.

Vi kan også tilslutte os, at det hidtidige krav om en mindstekontraktsum på 20 mill. kr. nedsættes til 10 mill. kr. Det vil forhåbentlig betyde, at flere mellemstore virksomheder vil kunne være med. Ud fra en langsigtet vurdering er det meget betydningsfuldt, at større grupper i dansk erhvervsliv får mulighed for at arbejde i den tredje verden, for det er derude, de store erhvervspolitiske perspektiver ligger.

Socialdemokratiet kan altså tilsige en positiv og hurtig udvalgsbehandling.

Flemming Hansen (KF):

Lovforslaget tager sigte på at overføre den særlige eksportgarantiordning, der er hjemlet i § 7 i lov om internationalt udviklingssamarbejde, til lov om Danmark erhvervsfond med henblik på, at eksportkreditrådet overtager administrationen af ordningen, der hidtil har været administreret af industriministeriet i samarbejde med udenrigsministeriet.

Gennemførelsen af lovforslaget indebærer en regelforenklung og vil medvirke til at skabe større overskuelighed for erhvervslivet på eksportkreditområdet.

Overførslen af garantiordningen til Danmarks erhvervsfond er i overensstemmelse med betænkning nr. 1006 fra 1984 afgivet af det såkaldte Nyboe Andersen-udvalg. Nyboe Andersen-udvalget finder det vigtigt både af hensyn til udviklingslandenes fortsatte adgang til import af udviklingsrelevante leverancer og af hensyn til dansk erhvervslivs konkurrenceevne, at adgangen til eksport på lidt lempeligere vilkår end sædvanligt opretholdes, og vi kan derfor støtte industriministerens lovforslag og medvirke til hurtigt udvalgsarbejde.

Svend Heiselberg (V):

Lovforslaget vedrører administrationen af de to garantiordninger, dels den almindelige eksportkreditordning, der råder over en garantiramme på 50 mia kr., dels en særlig garantiordning for udviklingslandene med en garantiramme på 30 mia kr.

[Svend Heiselberg]

Ifølge lovforslaget vil der med gennemførelsen være tale om en regelforenkling, og der vil blive skabt større overskuelighed for erhvervslivet på eksportkreditområdet. Hvis det sidste bliver tilfældet, kan vi være meget tilfredse, men jeg håber ikke, at en sammenlægning af de to eksportkreditordninger administrativt vil blive et forsinkende led for erhvervslivet, for det er ikke det, vi har brug for. Der har tidligere været klager over, at behandlingen af sagerne er gået langsomt i eksportkreditrådet. Jeg har så til gengæld også forstået, at det er blevet bedre nu.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget.

Rahbæk Møller (SF):

Vi er også positivt indstillet over for dette lovforslag. Der er tale om rent kommercielle kreditter, og det er rimeligt, at de hører hjemme under industriministeriet og ikke under udenrigsministeriet.

Forslaget følger Nyboe Andersen-udvalgets anbefalinger, og detaljerne følges også på en række punkter. På nogle punkter følger lovforslaget ikke rapportens anbefalinger. Disse punkter vil vi børe nærmere i underudvalgsarbejdet.

Som sagt er vi positive, dog vil jeg godt tilføje en enkelt ting. Nu glider Danida ud og dermed den ret formelle undersøgelse, der har fundet sted. Det kunne måske være praktisk at erstatte denne med en efterfølgende gennemgang af nogle udvalgte projekter for at undersøge deres udviklingseffekt. Selv om der her er tale om kommercielle kreditter og vi skal undgå paternalisme, var det vel rimeligt, om vi gjorde os overvejelser over, om det, vi sender til u-landene, også er rimeligt for deres udvikling.

Stinus (RV):

I overensstemmelse med, hvad jeg har givet udtryk for i den foregående debat, skal jeg bekræfte det radikale venstres tilslutning til, at kreditgarantiordningen for eksport til udviklingslandene efter § 7 i lov om internationalt udviklingssamarbejde overføres til eksportkreditrådet. Jeg har allerede i den tidligere debat givet det radikale venstres begrundelse herfor, og jeg kan tilslutte mig bemærkningernes ord om, at ingen væsentlige bistandspolitiske hensyn taler for at bibe-

holde ordningen i lov om internationalt udviklingssamarbejde. Men jeg vil gerne endnu en gang understrege vigtigheden af, at denne overførsel af ordningen til eksportkreditrådet ikke kommer til at betyde en svækkelse af den risikovillighed over for udviklingslandene, der hidtil er udvist på § 7-kreditgarantiområdet.

Det radikale venstre er i øvrigt enig med Nyboe Andersen-udvalget, når dette foreslår, at der bevilges garanti til eksportvirksomheder, som har oparbejdet et marked for investeringsgoder i udviklingslandene, også i tilfælde, hvor garanti ikke kan opnås efter gældende retningslinjer på grund af landets kreditværdighed, og vi vil gerne drøfte dette spørgsmål under udvalgsbehandlingen i forbindelse med spørgsmål om større selvrisiko og betaling af større forsikringspræmier.

Jeg vil endelig gerne understrege, at det radikale venstre lægger megen vægt på formuleringen i lovforslagets § 1, stk. 2, om, at der skal foreligge garanti fra finansministeriet, centralbank, udviklingsbank el.lign., således at man er sikker på, at det pågældende udviklingsland selv er interesseret i de projekter, det drejer sig om.

Det radikale venstre tilsiger positiv behandling af lovforslaget i udvalget.

Albrechtsen (VS):

Som jeg også gav udtryk for under debatten for et øjeblik siden, går VS ind for det princip, at erhvervs politik skal holdes for sig og bistandspolitik for sig, og man må jo sige, at dette lovforslag er et skridt i retning af at få skilt tingene ad. Det er det, VS har arbejdet på i mange år. Så kan man håbe, at regeringen vil fortsætte i det spor.

Der kan være nogle enkelte detaljer, som vi gerne vil være med til at undersøge lidt nærmere. Det gælder ændringerne med hensyn til vurdering af kreditværdighed osv., som bl.a. hr. Stinus har nævnt og stillet spørgsmål til. Efter min mening må det være relevant at sikre, at eksport til lande som f.eks. Nicaragua kan komme i betragtning, når man udformer reglerne, men det er jo noget, vi kan kigge på i udvalget.

Industriministeren (Stetter):

Jeg glæder mig over den meget brede, ja, vel enstemmige tilslutning til dette lovforslag

[Industriministeren]

og også til en forventelig hurtig udvalgsbehandling.

Lad mig sige til hr. Kelm-Hansen og hr. Rahbæk Møller, at eksportkreditrådets sekretariat hidtil har foretaget sagsbehandlingen af disse § 7-garantier for industriministeriet, og derfor betyder flytningen reelt ikke nogen ændring i spørgsmålet om at bevilge garantier til lande med svag økonomi. Det har vi gjort hidtil, og det vil vi også fortsætte med. Lad mig understrege, at det parlamentariske ansvar har ligget hos industriministeren, og det vil det også fortsat gøre.

Der er rejst enkelte andre spørgsmål af hr. Stinus og hr. Albrechtsen, og disse spørgsmål vil jeg naturligvis være rede til at drøfte i udvalget, også spørgsmålet om selvriskoen. Jeg forstod ikke ganske, hvad det var, man ønskede på det punkt. Vi har i eksportkreditrådet haft en løbende debat om dette, men den går nærmere på, om vi efter en kortere periode eventuelt kan afløfte den selvrisiko, som eksportøren har haft. Vi har jo hidtil ønsket, at eksportøren havde en selvrisiko, fordi vi i tilfælde af, at garantien blev effektiv, var interesseret i, at eksportøren fortsat ville medvirke til, at vi fik pengene for den pågældende eksport hjem.

Men som sagt vil jeg være rede til at drøfte i udvalget, hvad der måtte være af mere praktiske, tekniske spørgsmål i forbindelse med denne overflytning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Teknologiudvalget (13/3 85):

Udtræder: Ivar Nørgaard (S)

Nyt medl.: Bjørn Westh (S)

Udvalget for forretningsordenen (14/3 85):

Udtræder: Bernhard Baunsgaard (RV)

Nyt medl.: Lone Dybkjær (RV)

Det politisk-økonomiske udvalg (14/3 85):

Udtræder: Gert Petersen (SF)

Nyt medl.: Ole Henriksen (SF)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 15. marts 1985, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 15.54